

[Freddy Madsen]

også ønsker en udvidelse på mange områder. Vi har vendt os imod de stramninger, som findes, og som vi anser for dybt udemokratiske, men på den anden side anerkender vi, at der også må være visse regler, at man ikke bare kan lave den form for anarki her i huset, som ville blive tilfældet, hvis man fuldt ud fulgte fremskridtspartiets forslag.

Vi forstår da så udmærket, at hr. Glistrups parti må have et dybt behov for med plancher, studiekredse osv. at forbedre standarden, men det mener vi bør være det enkelte partis sag. Vi skal nok, også på det grundlag der foreligger, finde ud af tingene, uden at det er nødvendigt med den slags hjælpemidler, der kan være fornuftige i en anden sammenhæng.

Så med hensyn til offentligheden: vi erkender, at der er problemer med hensyn til offentligheden i de udvalg, vi kan bare ikke rigtig se, hvordan det kan løses på nuværende tidspunkt, ud over at der jo efterhånden udvikler sig en praksis, hvor man faktisk jævnt hen refererer til pressen og offentligheden, hvad der foregår i udvalgene, selv om det er i strid med forretningsordenen. Men det er jo ikke noget, som kun tilhængerne af at gøre det mere offentligt, men også de gamle partier praktiserer, og det har vi såmænd ikke noget imod.

Det, vi vender os imod, er, som jeg sagde før, det helt upraktiske i, hvordan det ville blive i en række tilfælde, hvis hvem som helst kunne komme til udvalgsmøderne. Det tror jeg også fremskridtspartiet erkender. Jeg har i hvert fald ladet mig fortælle, at fremskridtspartiet i en lang række situationer, måske specielt i den sidste tid, f. eks. konsekvent smider pressen ud, når der er særlige forhold. (*Afbrydelse*). Ja, så ved jeg ikke, hvad der sker; så må det være de journalister, der har berettiget det over for mig, som ikke er til at stole på. Men indtil videre foretrækker jeg at tro på, at disse journalister, når de har berettet, at de er blevet smidt ud, siger sandheden.

Men det viser bare nogle af problemerne i det, og det viser også, at vi på nogle områder skal have udvidet demokrati – det er vi enige i – men at det også skal foregå under nogle former, hvor det både tjener en større offentlighed i forbindelse med arbejdet, og hvor det også sker på en sådan måde, at folketinget kan fungere og arbejde.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil bare sige ganske kort til både hr. Glistrup, hr. Poulsgaard og hr. Waldorff, at jeg synes, det er en ynke at høre på, at det skulle være nogen indskrænkning af ytringsfriheden og af demokratiet, at man ikke kan stille dagsordensforslag når som helst, hvor som helst og om hvad som helst. Det er ikke i sig selv noget særligt udtryk for demokrati eller ytringsfrihed, at man åbner for at stille dagsordensforslag ved en anden- eller en tredjebehandling af et lovforslag, og der vil selvfølgelig ingen som helst beskæring ske i hr. Waldorffs, hr. Glistrups eller hr. Poulsgaards ytringsfrihed, i deres muligheder for at bringe deres synspunkter til befolkningens kendskab, ved, at man laver nogle færdselsregler for dagsordensbehandlinger her i folketinget, så dagsordenerne ikke udvikler sig til kaotiske og uoverskuelige forestillinger. Der er jo nemlig ingen, der skal komme og fortælle, at den måde, dagsordensdebatter afvikles på, er noget, der gør det nemt for befolkningen at følge, hvad der sker herinde. Det er ofte en eksercits til glæde for særsynspunkter eller særlige interesser i en bestemt situation, men det er jo ikke noget, der gør det nemt for befolkningen at følge arbejdet herinde. Og det er jo trods alt også en side af ytringsfriheden og demokratiet, at vi prøver på at sikre, at det, der foregår herinde, er gennemsigtigt og forståeligt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når hr. Niels Helveg Petersen ikke mener, at den kastrering af dagsordensinstitutionen, som hr. Niels Helveg Petersen er talsmand for her, strider mod demokratiet, beror det jo på, hvordan man definerer demokratiet. I fremskridtspartiet definerer vi demokratiet således, at parlamentarismen, sådan som den finder udtryk i grundlovens § 15, er en central del af demokratiet, og det er den, der kommer til at ligge på sottesengen, hvis man skal til først at ansøge, om man må få en forespørgsel igennem, men ikke kan det sidst på samlingen, fordi der skal gå 10 eller 12 dage – hvor lang tid der nu kommer til at gå – før den kommer frem. Det er en regel om at frede en regering, folketingets flertal er imod, som man her vil indføre på trods af det klare bud i grundlovens § 15. Det er det,